

عنوان مقاله:

تبیین مدل مدیریت حقوقی توسعه پایدار در صنعت ساخت

محل انتشار:

فصلنامه چشم انداز مدیریت دولتی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد رضا داراب پور - دانشجوی دکتری مهندسی و مدیریت ساخت، گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

جواد مجروحی سردرد - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز

غلامعلی طبرسا - استاد دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه شهید بهشتی

مهراب داراب پور - استاد دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

همه نظریه ها نسبی هستند، هیچ نظریه ای کامل نیست و اگر کامل بود نظریه نبود، بلکه واقعیت یا با کمی اغماض حقیقت بود. نظریات در طول زمان ظهور و تکامل می یابند، توسعه پایدار، مبانی حاکم و شیوه های حصول آن هم تابعی از این قاعده هستند. رشد سریع علوم و تخصصی شدن آن سبب گردیده است که پدیده ای نو به نام "واگرایی علوم" رخ دهد. گاهی فعالیت های علمی مختلف آثار متفاوت و بعضا متضادی بر یک موضوع خاص دارند. فعالیت های حقوقی، مدیریتی و مهندسی مرتبط با توسعه پایدار در ساختمان های سبز متاثر و موثر بر یکدیگرند و از پدیده واگرایی علوم مستثنی نمی باشند. در این تحقیق تلاش شده است با بهره گیری از مطالعه منابع روز و روش تحقیق کیفی (مصاحبه با نخبگان با استفاده از روش گلوله برفی) در ترکیب با روش های کمی و تحلیل های آماری مدل مدیریت حقوقی توسعه پایدار با رویکرد ساختمان های سبز در ایران تبیین گردد. بر این اساس شاخص های اساسی سه رشته مختلف حقوق، مهندسی و مدیریت در کنار سیاست گذاری های کلان شناسایی و ارزیابی شده است. نتایج حاصل از این تحقیق کمک شایانی بر انطباق برآیند نیروهای سه رشته یاد شده و تعیین مهم ترین اولویت ها برای نیل به اهداف توسعه ای پایدار و جامع به ویژه در صنعت ساخت خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، مدیریت حقوقی، ساختمان سبز، روش گلوله برفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288418>

